

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

domine, grauiter vulneratus, & insupèr captus sum, quid spei praesers? Cui comes: Serua breuem patientiam, (agnouit enim & ille vocem loquentis militis) multos Dei miseratione teneo captiuos: celeriter redimeris. Et ille secum, Magno, inquit, tuo commodo molliter respondi. Tum elatiore voce miles: Maioris & felicioris rei tibi nuncius aduenio: Eccè affero captum regem Danorum: Surge, laxetur porta, vt afferuetur. Nihil moratus comes, iubet aperiri. Regem captiuum pro fortuna salutatur: iubet curatque custodiri diligentius. Non sum ignarus apud alios referri, regem non captum, sed bello profugum, venisse Kilonem: Sed tamen hic erat rerum exitus, vt Iohannes comes, regis frater viri- nus, interposita opera, captiuos omnes, data in possessionem Gerhardo Fionia, & aliquot arcibus, captiuitate laxauit. Dani interim, iniquo ferentes animo, tantam in se Holsatorum insolentiam, quotquot repererunt in oppido Lunden, facto impetu, omnes peremerunt: Arcem Helsingborg, quam Gerhardus tenebat, obsidentes capiunt, & deinde alias, quotquot ille de manu regis tenuit, pulsus custodibus, recipiunt. Sed cum per propinqua tempora rex Christophorus excederet rebus humanis, relictis filijs Ottone & Waldemaro: Ottoni natu maiori cum Gerhardus comes in Iutia ad vicina Dviburgi collata manu congregaretur, comesq; Holsatorum, prosperante fortuna, superior esset, multis in medio castris, Ottonem regis filium capit: captumq; secum duxit in Holsatiam, & eum in Zegeberge arce munitissima, per viros fidiissimos custodiri iussit.

CAPVT XII.

Nihil propitia fortuna perpetuum, immò nec diuturnum: Inuidisse fortis viri prosperis successibus

bus fata credideris. Gerhardus cum recuperanda in Dania, praesertim ditionis suae gratia, exercitum haberet ex longinquis conductum, (Gunshooper tum dixere, quod breui admodum habitu ad omnem rem expediti videntur) eum ducens per Iutiam, victor ubique & vndique redibat: nec erat, qui acie auderet obycere: Omnia iam ad usq; Randershusen subdita tenebat. Erat miles his in locis, vir potens & locuples, iam tamen cum ceteris in ditionem concedens comitis ubique victoris: Negels Iepsen Dani, nostri Nicolaum Iacobi, dixere. Is cum iram & indignationem in comitem iam dominum suum collegisset, siue fortuna viri inuidens, siue patriae libertati studens, noctu cum satellitibus oppidum ingressus, comitem in strato suo quiescentem opprimit, & euadit: Meror & luctus, cum diesceret, in exercitu inconsolabilis: attamen filij, quos tres reliquerat, Henricus, Nicolaus, Iohannes, ut viros decebat, luctum in vltione constituerunt: peractisq; solennibus funeris, in Itzeho tumultandum misere. Hoc vero monasterium Gerhardus, Adolphi religiosi filius, ante situm inter Albim & Stortam in palustribus Dvilstria in villa Vlete, in eum transfudit locum, in quo prioribus annis inexpugnabile erat Holsatorum praesidium. Quo in loco primus ille Gerhardus sepulturam accepit: & post eum filius eius Henricus, & nepos iste Gerhardus Magnus: Nicolaus quoq; filius eius ibi vitam finiens, ad patrem tumulatur: & Henricus frater, cognomento Ferreus, Gerhardus dux primus ex hoc genere Slesuici, & Albertus Henricusq; eius fratres, insuper Henricus, Gerhardus, Adolphus duces, Gerhardi ducis filij, hoc loco tumultati, expectant nouissimam tubam. Hartwicus de Reuentlow, qui manus iniicit comiti Adolpho in Zegeberg, limina petijt apostolorum,

rum, poenitentiam accipiens, omnia sua in manus pauperum tradere iussus. Fertur refectorium subtus, & dormitorium desuper extruxisse: Adiecitq; Nicolaus comes multa huic loco donaria. In Reinuelde autem monasterio Cisterciensium conditi sunt, tres illi de Saxonia, Iohannes, cum fratribus & filiis: Ceterum in Hamburgo in maiori ecclesia duo nouissimi Adolphi, cum aliquot fratribus. Ille autem primus Adolphus, qui dono primus accepit terram à duce tum Saxonie Ludero, quia eius temporibus in omni ea terra nulla erat solennis, prater Hamburgensem, ecclesia, nullum adhuc vsquam monasterium, in Hamburgo creditur terrae commendatus. Nam filius eius secundus Adolphus, relatus est à Demyn in Mindam, vt suo loco diximus: Tertius verò defunctus in dominio suo Scowenborg: Quartus in ordine Minorum sepulturam promeruit, inter fratres suos in Kilone, à se fundato monasterio. Libuit sepulcra scrutari nobilium virorum ad perpetuam memoriam.

CAPVT XIII.

Henricus & Nicolaus comites, casi Gerhardi filij, in vltionem patris iusto exarsere dolore. Nam Henricus accepta parte copiarum nauigauit in Selandiam: Nicolaus persequitur reliqua belli in Iutia. Sed cum compertū haberent, parricidam illū in Scaldingborg cum magna manu confidere, in eam arcē primū ducentes, feruentissimè oppugnaverunt: & quoniam nihil inuium fortibus, etiam expugnaverunt: Duo milia inibi Danorum caesa feruntur: Extractus de medio insignis parricida, non vulgari mortis genere dignus mori, quadripartitus, totidem rotis, domini sui, & cui sacramentis erat obnoxius, proditor & mactator, imponitur, cornos pasturus: Si Holsatorū primores eius facti con-